

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 220. Quid sit depositum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

obligatio commodantis, usum illius rei non turbandi aut præcindendi. *L. in commodato. §. sicut. ff. h. t.* Secundò, si sciatur, quod ex circumstantiis colligendum aut probandum (secus, si insciter, quod in dubio præsumendum) commodavit rem vitiosam; tunc enim dolum (qui hic latam culpam comprehendit) & exinde ortum damnum commodatario præstare tenetur secundum dicta supra *L. in rebus. §. item qui. ff. h. t.* Tertiò datur hæc actio contra commodantem ad recuperandas impensas extraordinarias non leves, factas ex necessitate in conservationem rei commodatæ. Bonac.

l. c. d. 3. q. 15. n. 4. Joan. Garcias. *de expensis & melioratione. c. 3. num. 43.* Lauterbach. *h. t. §. 25.* citatis aliis: idem sentire visus de expensis utilibus, remittens ad *L. 25. ff. de pignor. act. & Franzk. h. t. num. 62. in fine.* Quartò, si commodatarius rem perdidit, & pro ea pretium restituit, & dein res commodata in potestatem commodantis venit, datur commodatario hæc actio, ut commodans aut rem ei præstet, aut pretium reddat, ita ut electio sit penes commodatorem tanquam debitorem. *l. 17. §. fin. & l. 21. ff. h. t.* Franzk. *h. t. num. 59. & 60.* Zoës. *num. 18.* quos citat & sequitur Lauterbach. *l. c.*

TITULUS XVI.

De Deposito.

Quest. 200. Quid sit Depositem?

REsp. Depositem sumptum pro ipsa re deposita definitur *L. 1. ff. h. t.* quod custodiendum alicui dictum est. Sumptum propriè, pro ut de eo agitur *h. t.* pro ipsa depositione seu actu deponentis, strictius quidem definitur, quod sit contractus, quo res alteri datur custodienda. Zoës. *h. t. num. 1.* De Lugo, *de 7. & 7. d. 33. S. 1. num. 1.* explicatius verò definitur, quod sit contractus realis, quo aliquid alteri custodiendum gratis traditur, & ab eo recipitur in eadem specie ad libitum deponentis eidem restituendum. Dicitur primò; *contractus realis.* Lauterbach. *h. t. §. 1.* quia rei traditione & receptione, & non solo consensu perficitur. *§. prætere a Instit. quib. mod. re contrah. oblig. Pirh. h. t. num. 1.* de Lugo Lauterbach. *LL. cit.* & quidem nominatus & bonæ fidei, quamvis ratione rerum depositarum sit strictæ interpretationis Lauterbach. *l. c.* quo aliquid seu res; quænam autem res in particulari deponi possint, dicitur paulò post. Dicitur Secundò: *custodiendum*: intellige, purè, ita ut regulariter non detur ad usum; uti idem etiam contingit in pignore (à quo de cætero differt, quod pignus detur in securitatem debiti, depositum in custodiam) contractum verò in precario & commodato, de quo id empaulò post. Dicitur tertiò *gratis* seu sine mercede; si enim pro custodia merces detur, depositum transire videtur ad contractum locationis vel conductionis, dum depositarius accipiendo mercedem impensæ à se custodia censeretur locasse operas suas alteri. *L. 1. §. vestimenta. ff. h. t.* ubi summarium sic habet: depositum dicitur, cum nulla merces pro custodia datur, alias dicitur locatio. Quin etiam, ubi solum quid fuerit tanquam merces pro custodia, posse repeti per conditionem ob turpem causam, ait ex Brunnem, *ad L. fin. ff. h. t.* Lauterbach. *§. 15.* Muller, *h. t. ib. 36. lit. π.* De cætero non obstat contractui depositi, sicut dictum de contractu commodati, datum fuisse vel promissum depositario honorarium; illud siquidem contractibus gratuitis non contrariatur; cum sit voluntaria operarum gratis præstatarum remuneratio; dum è contra merces datur ad æstimationem & compensationem operarum præstatarum. Lauterbach. *l. c.* citato Manric, Muller, *l. c.* citans alios. Dicitur quartò: *traditur*: intellige purè sine ulla datione seu translatione domini aut etiam possessionis. Si quidem; non tantum dominium, sed & possessio; tam naturalis quam civi-

lis remanet apud deponentem, & is pergit possidere per depositarium, & hic nomine deponentis. *L. 17. §. 1. ff. h. t. juncta, L. generaliter. ff. de acquir. possess. & sic effert à mutuo, de Lugo. l. c. num. 3.* Pirh. *l. c.* Lauterbach. *h. t. §. 7. & 16.* Ac ita contingit, dum res simpliciter traditur, non tantum obligata, sed etiam numerata & mensurata, non ut depositarius possit ea uti, sed ut sciat, quantum recipit, & de quo reddere debeat rationem. Dum verò res numerata traditur una cum facultate utendi eà cum obligatione reddendi tantundem, dominium adhuc & possessio manet penes deponentem, donec depositarius facultate sibi concessa utatur; tunc enim transit in mutuum, quo ad eam tamen solum partem, quam consumit, & dum demum dominium transit in depositarium ex tunc cum obligatione reddendi tantundem quando ita volente deponente datur depositum numeratum. Verum tunc fit mutuum fere purum, nisi quod mutuum non possit statim repeti, uti adhuc potest tale depositum, ita ferè de Lugo. Dicitur Sextò: *Recipitur*: nimirum à depositario in custodiam & curam, seu cum voluntate & obligatione custodiendi rem sibi traditam, habendique illius curam. Sicut enim non sufficit ad hunc depositi contractum rem aliquam alteri tradi, aut in ejus domo, illo etiam vidente, deponi, nisi simul declaretur verbis aut factis, id fieri & dicto sine; ita etiam non sufficit alterum utunque rem accipere, sed requiritur, ut animo obligandi se ad rei custodiam recipiat. Quem animum etiam habere censetur, dum videns ac sciens rem ea intentione in ædes suas inferri, seu apud se deponi non contradicit, cujus tamen contrarium sentire videtur Muller. *h. t. ib. 36. lit. β.* dum ait: et si quis expressè dixerit alteri, se penes ipsum certas res deponere, & recipiens non contradicat, tamen depositum non intelligatur celebratum, neque is, penes quem relinquuntur, de custodia tenetur; cum ex tali reticentia ad consensum inferre hoc casu non liceat, ubi agitur, ut quis personaliter obligetur, & ne damnum fortè incurrat; quin potius tacens contradicenti tunc æquiparatur. Atque ita traditione & receptione non nisi mutuo hoc consensu veluti informatam contrahitur depositum, seu perficitur contractus depositi juxta *§. 3. Instit. quib. mod. re contrah. obligat. juncta L. 9. §. 3. ff. de jur. dot. & ita tenent. Molin. de 7. & 7. d. 522. num. 1.* de Lugo. *loc. cit. num. 1.* Muller *loc. cit. lit. β.* Lauterbach, *h. t. §. 7.* citatis Bachovio. Mozz. & aliis

aliis contrahitur tamen etiam quandoque implicite depositum, dum res deponitur apud eos, qui ex officio seu professione tenentur ad earum custodiam; quales sunt Nautæ, Capones, Stabularii, eo ipso, quod res iis videntibus, eorum navibus hospitibus, ædibus inseruntur. *l. 1. in fin. & l. seq. ff. naut. camp. Molin. de Lugo Mull. Lauterb. l. l. cit. & apud hos Man. Hunn. Arumæ. &c. quibus licet consentiat Less. de Just. l. 2. c. 27. du. 1. num. 2. paulò post tamen num. 10. de eo dubitat, dum ait: quod nisi specialiter eis rerum cura commenderetur, censeri illos cuicque rerum suarum curam & custodiam relinquere; idque ob accedentium ad eorum naves, hospitia, & inde, recedentium multitudinem, & sic in usu esse. Quin & de Lugo ait de hoc ex circumstantiis judicandum; ut si. V.g. res circumquar in vestibulo, ubi difficilè custoditur, non facilè præsumatur depositum, secus, si in cubiculo designato. Dicitur septimò: in eadem specie, hoc est, numero eadem restituenda. Quod intelligendum regulariter; fallit enim in pluribus, ut patebit ex sequentibus. Propter quod, ne strictior tuo definito reddatur definitio, hæc verba omittenda censent aliqui. Dicitur denique: restituenda ad libitum deponentis et si enim depositarius (quo nomine significatur ille, qui rem accipit seu penes quem deponitur, licet quandoque etiam in jure hoc nomine veniat ille, qui rem deponit. *l. 7. §. 2. & 3. ff. h. t.*) rem acceptam usque ad tempus convenit custodire teneatur, ne officium quod semel liberè suscepit ante illud, nisi ex justissima causa deponere possit. Lauterb. §. 17. deponens tamen, cujus gratia dies deposito est adjectus, rem quocumque tempore liberè repetit. *l. 1. §. 5. & seq. ff. h. t.* (nisi tamen depositario concessus esset utis, de quo vide Muller. *l. c. lit. K.* ubi etiam qualiter tunc depositum transeat in mutuum) ita ut etiam si deponens dixisset, se deponere ad mentem, repeti tamen possit in prima statim hebdomade, & tunc reddi debeat. de Lugo, *l. c. n. 7.* Intelligendum tamen id est regulariter, dum plures sunt casus, in quibus fas non est deponenti repetenti depositum reddere, aut etiam in quibus dubitatur, num licitè illud sibi retinere possit. Sic enim reddere illud non debet, dum repetitur in sui vel aliorum damnum. V.g. gladium ad injustè occidendum. Idem videtur, dum repetitur rem suam, non tantum in furore, sed & in ira ad eam destruendam in grave suorumve damnum. Et in genere quando deponens in eam incidit conditionem, ut illi solvere seu reddere non liceat, vel non expediat: ut si sit furiosus, prodigus, hostis patriæ. Lauterb. §. 18. citatis Molin. de J. & J. de 526. num. 2. Franzk. *h. t. num. 22.* Quod etiam spectat, si inter bona illius publicata & filco addicta est res illa deposita. de Lugo. *l. c. n. 7.* Lauterb. *l. c.* tunc enim filco restituenda juxta dispositionem juris, et si secus sit de jure naturali & gentium. Secundò, si dominus unà cum fure rem furtivam, quam fur deposuit, repetat, ea non reddenda furi deponenti sed domino, si constet esse illius. de Lugo *l. c.* secus esse dicit Reiffenst. *h. t. num. 28.* seu reddendam furi, si is, domino non comparente, solus eam repetit juxta *l. 1. §. ff. preda. ff. h. t.* Tertiò, si res furtiva deposita est apud proprium illius dominum. Quartò potest depositarius rem repetitam retinere donec solvantur impenæ factæ necessariè in rei depositæ conservatiõem. Molin. *l. c. d. §. 26.* citatis aliis. Lugo *l. c.**

Quintò posse eam retineri in compensationem occultam sibi debiti à depositario, dum ejus solutio alià viâ obtineri nequit, saltem pro foro conscientie tanquam probabilis censet de Lugo. de J. & J. d. 16. §. 5. num. 89. citatis pro hac sententia Less. *c. 27. du. 10. num. 60.* Navar. de rest. *l. 3. c. 2. num. 58.* Tanner. *2. 2. d. 4. q. 6. du. 14. num. 411.* Dian. Tom. 1. tr. 2. miscell. res. 48. ad quos accedunt Pirh. *h. t. num. 11.* Laym. *l. 3. tr. c. 9. num. 10.* qui posterior tamen excipit; nisi scandalum timeatur, vel legitimus Judex aliud præcipiat, vel beneficio compensationis renunciet, contra Jo. Medin. Sylvium. Covar. Comitol. qui nituntur *l. bonafides, h. t. & l. ult. C. de compens.* & hac ratione allegata in *l. si quis. C. h. t.* quod cum depositor rem suam commiserit fidei depositarii diligenter custodiendam, donec reperatur; & is eam curam in se suscipit, ageret contra fidelitatem, si postmodum eam repetenti non restituar, sed sibi retineat in compensationem alterius debiti. Quæ tamen jura & quam rationem oppositæ sententiæ AA. procedere dicunt in foro externo tantum, in quo præsumitur debitum alià viâ potuisse recuperari, ac ita servandam fidem depositi. Rationem addit de Lugo, nimirum quod res ex eo, quod deposita, non minus sit sui domini, quam erat ante, nec exinde obligatur depositarius ad eam tuendam contra verum dominum, qui eam vult vindicare, vel contra eum, qui habet verum jus ad illam accipiendam, si de eo jure illi constet. Adeoque depositarius possit eam sibi accipere seu retinere, si habet verum jus contra ejus dominum ad recuperandum suum debitum. Atque ex his jam vides & videbis ulterius ex mox dicendis, descriptum esse hic depositum in rigore tale seu purum & regulare.

Quæst. 201. Quotuplex sit depositum in sua latitudine acceptum?

R Esp. Dividitur primò in regulare & irregulare. Mantio, de tac. & ambig. convent. *l. 10. tit. 2. num. 10.* Lauterb. *h. t. num. 2.* Quod idem ferè significant alii, dum illud dividunt in purum & mixtum, de Lugo *d. 33. §. 1. num. 3.* Depositum pro ut jam descriptum est, seu habens ea omnia à nobis jam declarata regulare & purum, ubi verò eorum aliquid deficit, vel aliquid diversi contractus, puta, locationis, commodati, mutui admixtum habet, & sic quodammodo terminos seu naturam depositi excedit, irregulare & mixtum dicendum est. V.g. Dum vas argenteum vel liber deponitur cum permissione vel ea lege, ut depositarius eo uti possit, habet aliquid admixtum commodati, & proximè accedit ad ejus naturam, Lauterb. *l. c.* vel etiam locationis vel conductionis, dum deponens hac ratione concedendo pro custodia usum, depositario, ejus veluti operam condixit. de Lugo *l. c.* quia tamen principaliter custodiæ causâ res tradita, adhuc depositum dicitur. Lauterb. *l. c.* qui etiam ex eo, quod res illa in specie sit restituenda, ex usu juris non referri ad depositum irregulare ait. Item dum res fungibilis seu usu consumptibilis deponitur seu custodienda traditur cum facultate ultroneè à deponente oblata, vel ex post rogante depositario, concessa utendi, si velit, & tantundem restituendi; in quo casu miscetur mutuum, Lugo. *l. c.* Lauterb. §. 3. quin & ut de Lugo. depositum transit in mutuum quò ad illam solam partem, quæ consumpra est juxta dicta quæst. præced.